

**ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ
ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ**

ΟΜΙΛΙΑ

ΑΝΤΩΝΗ ΣΙΑΤΑΚΗ

ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΟΥ ΣΥΡΙΖΑ

ΣΤΟ 38^ο ΤΑΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΤΡΙΤΗ 28 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2009

ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Α.Ε.

Παροχής Υπηρεσιών & Εφαρμογών Υψηλής Τεχνολογίας Εικόνας και Ήχου

Σοβωμού 46 - 10682 Αθήνα - Τηλ: 210 3805459 - 210 3838597 - Fax: 210 3847446 - e-mail: praktika@praktika.gr

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

ΟΜΙΛΙΑ

ΑΝΤΩΝΗ ΣΙΑΤΑΚΗ

ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΟΥ ΣΥΡΙΖΑ

ΣΤΟ 38^ο ΤΑΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΤΡΙΤΗ 28 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2009

Αγαπητέ Πρόεδρε της ΠΟΕ-ΟΤΑ, αγαπητέ Πρόεδρε και φίλε Πρόεδρε του συνεδρίου, κύριε Γενικό Γραμματέα, κύριε Βουλευτά, κύριε Δήμαρχε, συνάδελφοι στην Τοπική Αυτοδιοίκηση και εκπρόσωποι των κομμάτων, συναδέλφισσες και συνάδελφοι εργαζόμενοι στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, εκ μέρους του Συνασπισμού της Ριζοσπαστικής Αριστεράς χαιρετίζω το 38^ο συνέδριό σας.

Από ότι φαίνεται δεν υπάρχει δεύτερη γνώμη και από όσα ακούστηκαν εδώ πέρα για το ότι περνάμε μια μεγάλη οικονομική κρίση. Εκείνο που φαίνεται ότι είναι διαφορετικό στις εκτιμήσεις μας είναι πρώτον οι αιτίες που δημιουργούν αυτή την κρίση και οι συνακόλουθες ευθύνες πολιτικών δυνάμεων.

Όπως επίσης και αυτό είναι το δεύτερο φαίνεται ότι διαφωνούμε στους τρόπους με τους οποίους θα βγούμε απ' αυτήν την κρίση, στους τρόπους και στις πολιτικές με τις οποίες θα πάει η υπόθεση μπροστά. Και όλα αυτά βέβαια είμαστε υποχρεωμένοι να τα δούμε, θέλουμε δε θέλουμε, από την ταξική μας σκοπιά, από τη θέση των εργαζομένων.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ο Συνασπισμός της Ριζοσπαστικής Αριστεράς θεωρεί ότι η κρίση αυτή δεν ενέσκηψε τυχαία, είναι απότοκο συγκεκριμένων νεοφιλελεύθερων πολιτικών, που ασκήθηκαν σε παγκόσμιο, σε ευρωπαϊκό, αλλά και σε εθνικό επίπεδο και από την τωρινή κυβέρνηση και από την προηγούμενη κυβέρνηση.

Τα περισσότερα απ' αυτά που ζούμε, γιατί πρέπει να θυμηθούμε ότι δεν ευημερούσαμε ως εργαζόμενοι και προ της κρίσης, τα περισσότερα από όσα βιώνουμε είναι απότοκα μιας πολιτικής που παλαιότερα ελέγετο «εκσυγχρονισμός» και σήμερα τα τελευταία χρόνια ονομάζεται «πολιτική των μεταρρυθμίσεων».

Και η μια και η άλλη πολιτική έθετε στόχους αναπτυξιακούς, οικονομικούς, γενικότερα πολιτικούς, που πατούσαν στις πλάτες των εργαζομένων με τρόπο άνισο, με τρόπο επιβαρυντικό, με τρόπο που εξαθλίωνε αντί να βελτιώνει το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων. Και μιλώ βέβαια για σχετική εξαθλίωση τις περισσότερες φορές, αν και στην εποχή μας αυξάνει και το βλέπετε και το νοιώθετε και το διαβάζετε και η απόλυτη εξαθλίωση.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ανάγκη πάσα αυτές οι πολιτικές να ανατραπούν. Δεν λέω να αλλάξουν, γιατί οι κυρίαρχες δυνάμεις που τις έχουν επιβάλλει πολιτικά δεν σκοπεύουν να το πράξουν, δεν επιβάλλουν κάτι τέτοιο τα συμφέροντα που εκπροσωπούν.

Γι' αυτό στις δικές μας τις πλάτες, στις πλάτες των εργαζομένων μπαίνει η υποχρέωση ανατροπής αυτών των πολιτικών. Και η ανατροπή αυτών των πολιτικών, με συγκεκριμένους τρόπους έχει αποδείξει η ιστορία ότι μπορεί να γίνει. Με τους ενωτικούς, δυναμικούς αγώνες των εργαζομένων, κατά πως γράφει και το σύνθημα του 38^{ου} Συνεδρίου σας.

Ενωτικούς αγώνες, που σημαίνει αγώνες στους ίδιους δρόμους, στις ίδιες πλατείες, έστω και αν τα πολιτικά αιτήματα δεν ταυτίζονται 100%, έστω κι αν έχουμε μικρές ή και μεγαλύτερες διαφορές για το πώς το κίνημα πρέπει να πορευτεί και ποιος είναι ο τελικός του στόχος.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, δεν πρέπει και δεν θα πληρώσουμε εμείς την κρίση τους. Εμείς θυμόμαστε πολύ καλά εκείνες τις

πολιτικές που έφεραν στον δημόσιο τομέα και στη δικιά μας την περίπτωση στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης τις ευέλικτες μορφές εργασίας.

Εμείς θυμόμαστε πολύ καλά ποιος και πότε ξεκίνησε τα STAGE και ξέρουμε πολύ καλά αν δικαιούται σήμερα να κλαίει για την κατάσταση που έχουν δημιουργήσει τα STAGE. Εμείς γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά ποιος και πότε έμπασε τους εργολάβους στους Δήμους και τις εργολαβίες. Ποιοι δημιούργησαν καταστάσεις που οδηγούν και το είχαμε καταγγείλει ως κίνημα από χρόνια σε φαινόμενα σαν τη δολοφονική επίθεση στη συναδέλφισσα Κούνεβα.

Αυτή η πολιτική, η πολιτική των δίμηνων συμβάσεων, των οκτάμηνων συμβάσεων, η πολιτική που έχει σε εκκρεμότητα τον εργαζόμενο και τη ζωή του, είναι πολιτική που πρέπει να ανατραπεί. Και εδώ συναδέλφισσες και συνάδελφοι πρέπει να κατανοήσουμε ότι ο χώρος της Τοπικής Αυτοδιοίκησης έχει ιδιομορφίες και πρέπει να τις δούμε και πρέπει στα πλαίσια αυτών των ιδιομορφιών να παλέψουμε.

Άραγε πιστεύει κάποιος εργαζόμενος στην Τοπική Αυτοδιοίκηση ότι είναι δυνατόν να ευημερεί ως τέτοιος, ως εργαζόμενος στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, την ώρα που οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης ασκούν αντιλαϊκές πολιτικές, την ώρα που οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης καλούνται από το κράτος να παίξουν ρόλο μακριού χεριού.

Την ώρα που δίνονται στην Τοπική Αυτοδιοίκηση αρμοδιότητες χωρίς να δίνονται πόροι, την ώρα που στερούνται νομοθετημένοι πόροι από την Τοπική Αυτοδιοίκηση; Την ώρα που χρησιμοποιείται η Τοπική Αυτοδιοίκηση όχι με βάση την αρχή της εγγύτητας ως το κοντινότερο προς τον πολίτη επίπεδο λήψης αποφάσεων, αλλά ως το πρώτο στάδιο που θα επιβάλλουμε πολιτικές παρακάτω;

Και εννοώ πολιτικές από τα γνωστά σε όλους σας και πλήρως καταδικαστέα ΣΔΙΤ, μέχρι τις πολιτικές της ανταποδοτικότητας που επεκτείνονται στα πάντα, στις προνοιακές ανάγκες, στη βοήθεια προς τον κόσμο, στις καταστάσεις που έχουν να κάνουν με τη λειτουργία των πόλεων, με τους ελεύθερους χώρους, με το πράσινο, παντού.

Δεν πρέπει να κατανοήσουμε ως εργαζόμενοι στην Τοπική Αυτοδιοίκηση ότι για να λυθούν τα προβλήματα των εργαζομένων δεν

υπάρχει άλλος δρόμος από την ταυτόχρονη λύση των προβλημάτων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, στην κατεύθυνση που χρόνια τώρα το συνδικαλιστικό κίνημα παλεύει;

Με Δήμους φιλολαϊκούς, με Δήμους που είναι πράγματι φορείς συμμετοχής, με Δήμους που καταρτίζουν προγράμματα έργων με βάση συμμετοχικές διαδικασίες, με Δήμους που καταρτίζουν συμμετοχικούς προϋπολογισμούς, με Δήμους που πράγματι εξασφαλίζουν τους ελεύθερους χώρους, τους δημόσιους χώρους για τους πολίτες, με Δήμους που διεκδικούν από την Κεντρική Διοίκηση από την Πολιτεία ολοένα και μεγαλύτερο κομμάτι εξουσίας προς όφελος των από κάτω.

Και τέτοια πολιτική φοβάμαι ότι δεν έχουμε από τις κυρίαρχες πολιτικές δυνάμεις και στο επίπεδο της ΚΕΔΚΕ και στο επίπεδο των ΤΕΔΚ, με εξαιρέσεις βέβαια πάντα, που μπορεί να είναι φωτεινές σε μεγαλύτερο ή σε μικρότερο βαθμό.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ο Συνασπισμός της Ριζοσπαστικής Αριστεράς θεωρεί ότι πρέπει να αλλάξει πορεία αυτός ο τόπος και στο επίπεδο της Κεντρικής Διοίκησης και στο επίπεδο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, άλλωστε αυτά πάνε πακέτο.

Ο Συνασπισμός της Ριζοσπαστικής Αριστεράς θεωρεί ότι οι εργαζόμενοι στην Τοπική Αυτοδιοίκηση πρέπει να αυξήσουν και να οργανώσουν την πάλη τους γι' αυτούς τους στόχους, να αυξήσουν την πάλη τους ενάντια στην πολιτική που λέει ότι τις συνέπειες της κρίσης θα τις πληρώσουν οι ίδιοι, τα ασφαλιστικά τους ταμεία, ότι θα χαθούν δικαιώματα.

Στην πολιτική που λέει ύπουλα και ανέντιμα προς τους εργαζόμενους γενικά στον δημόσιο τομέα άρα και στους ΟΤΑ, ότι μη μιλάτε πολύ, εσείς είστε ευνοημένοι διότι η κρίση τάχατες δε σας χτυπάει, καθότι μήνας μπαίνει μήνας βγαίνει έχετε το μηνιάτικο και δεν κινδυνεύετε να μείνετε άνεργοι.

Και λέω ότι είναι ανέντιμη αυτή η ρήση, γιατί κάνει ότι αγνοεί πως η νέα φτώχεια απλώνεται παντού και στους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα που όντως κινδυνεύουν από απόλυση και στους εργαζόμενους του δημόσιου τομέα, γιατί κάνουν πως αγνοούν ότι πολλοί από τους μισθούς και

τις συνολικές απολαβές στο δημόσιο είναι κάτω ακόμα και από τα επίσημα όρια φτώχειας στη χώρα μας.

Είμαστε σίγουροι στον Συνασπισμό της Ριζοσπαστικής Αριστεράς πως προς αυτή την κατεύθυνση θα είναι οι αποφάσεις του συνεδρίου σας, προς αυτή την κατεύθυνση θα παλέψει η νέα σας Ηγεσία, προς αυτή την κατεύθυνση θα παλέψουν όλοι οι εργαζόμενοι στους ΟΤΑ.

Καλό αγώνα.